

KÚRIA

Bfv.I.1756/2017/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2018. év március hó 6. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva, a Kiskörösi Járásbíróság 8.B.108/2016/15. számú, valamint a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.539/2016/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítványozó, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Kiskörösi Járásbíróság a 2016. október 12. napján kihirdetett 8.B.108/2016/15. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (3) bekezdés b) pont], csalás vétségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont], valamint 4 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért halmazati büntetésül kilenc hónap szabadságvesztésre és a közügyek gyakorlásától két év eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és a terhelt a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A terhelttel szemben 35.000 forint vagyonekobjást rendelt el, rendelkezett a polgári jogi igényről, valamint a bűnügyi költségről.

A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék a 2017. június 6. napján meghozott 3.Bf.539/2016/16. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtását a Kecskeméti Járásbíróság 2015. szeptember 14. napján jogerőre emelkedett 4.B.740/2015/39. számú ítélete kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot félbeszakította. A szabadságvesztés folytatásának legkorábbi időpontját a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság időpontjáig elhalasztotta. A vagyonekobjás elrendelését mellőzte, a kártérítés összegét 8.800 forintra leszállította. Az **I.Zrt.** polgári jogi igényét elutasította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozatokkal szemben a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, melynek lényege szerint a bíróság eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki, hiszen az ügyész csak

elzárásra tett indítványt, emellett a bíróság nem vette figyelembe, hogy a sértett esetében a lakásbiztosítás csak késedelmesen lett befizetve. Álláspontja szerint nem történt károkozás, bűncselekményt nem követett el, és kifogásolta, hogy **T.1.** tanú meghallgatását - aki védekezését egyébiránt alátámasztotta volna - az eljáró bíróságok mellőzték.

A terhelt indítványában sérelmezte, hogy csorbult a tisztességes védelemhez való joga, tekintettel arra, hogy a bíró nem jelentette be a bv. intézetben a védőt, így vele a kapcsolatot felvenni nem tudta. Emellett kifogásolta, hogy a jelen ügyét nem egyesítették azzal az ügyével, amelynek kapcsán éppen a kiszabott büntetés végrehajtását töltötte, sérelmezte azt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet hibáit nem küszöbölte ki és azt helybenhagyta.

A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a felülvizsgálati indítvány törvényben kizárt, ezért a felülvizsgálati indítvány elutasítását indítványozta (BF.1608/2017/1.).

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 423. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően, a felülvizsgálati indítvány okának és céljának figyelembe vételével bírálta felül. A Be. 423. § (5) bekezdése szerint a Kúria tekintettel volt a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt - és az indítvány által nem hivatkozott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárási szabálysértésekre is.

A felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, az eljárási szabálysértésekre vonatkozó részében pedig alaptalan.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

A terhelt által a büntetés aránytalanságára történő hivatkozás nem foghat helyt, hiszen a jogerős határozatban megállapított büntetés önmagában nem, hanem csak akkor támadható, ha a cselekmény törvénysértő minősítése vagy más anyagi jogszabály sérelme miatt szabtak ki törvénysértő büntetést. Ilyen ok a megtámadott határozatok esetében nem volt megállapítható, ezért a felülvizsgálat ebből az okból kizárt.

A felülvizsgálati indítvány azon része, mely a járásbíróság által a tényállásban rögzített azon tényt vitatja, hogy károkozás történt, illetve kifogásolja, hogy egy tanú meghallgatását a bíróság mellőzte, úgyszintén nem eredményezheti a felülvizsgálati eljárás lefolytatását. A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, így a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ekként nincs lehetőség a bizonyítási eljárás mikénti lefolytatásának a bíróságok bizonyítékot értékelő tevékenységének, ezen keresztül a bűnösség kérdésének vitatására sem, a jogerős ítéleti tényállás megalapozottsága ugyanis nem vizsgálható.

A Kúria osztotta a legfőbb ügyész azon álláspontját is, mely szerint a terheltnek az a kifogása, mely szerint a tárgyalást megelőzően a védővel nem tudta felvenni a kapcsolatot, nem sértette a terhelt védelemhez fűződő jogait, és nem valósult meg olyan eljárási szabálysértés sem, mely a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján az ítéletek hatályon kívül helyezését eredményezhetné. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a terhelt védőjét a nyomozó hatóság a 2015. június 16. napján tartott meghallgatására kirendelte, a védőt a kihallgatásról értesítette, emellett a tárgyalást megelőzően a felmentett védő helyett más védőt rendelt ki, az új védő személyéről a

terheltet a tárgyalást megelőzően, kellő időben tájékoztatta és közölte vele a védő elérhetőségét is. A terhelt a védővel való kapcsolattartás érdekében megkereséssel élt a bíróság felé, melynek következtében az eljáró bíró tájékoztatta arról, hogy a védőt milyen módon érheti el és az is megállapítható volt, hogy a terhelt kirendelt védője a tárgyaláson mindvégig jelen volt, a bizonyítás felvétele során védői jogait maradéktalanul gyakorolta, majd az ügydöntő határozat ellen fellebbezést jelentett be.

Ezért a terhelt védelemhez való jogának megsértésére alapított kifogásai úgyszintén nem bizonyultak alaposnak, mint ahogy az ügyek egyesítésének elmaradása sem felülvizsgálatot eredményező feltétlen eljárási szabálysértés. A Be. 72. §-a alapján az ügyek egyesítése nem kötelező, és az adott ügyben erre nem is volt lehetőség, mert csak a folyamatban lévő ügyek egyesítését rendelheti el a bíróság.

Mindezekre figyelemmel a Kúria - mivel olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen - a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdés és a Be. 421. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez utóbbi esetben a Kúria a felülvizsgálati indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2018. március 6.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Domonyai Alexa s.k. előadó bíró, Dr. Soós László s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
TóthLné
bíróági tisztviselő